

CLUBBLAD

van de Nederlandse DFKP-club,
de speciaalclub voor fokkers en liefhebbers van oorspronkelijke **Duiven**,
lachduiven, diamantduiven, **Frankolijnen**, **Kwartels** en **Patrijzen**

3de jaargang nr. 2

website: www.dfkp.nl

Bestuur

Voorzitter: Henk Slijkhuis, Velserbeek 19 6715 HW Ede
tel. 0318-637022 slijkhuish@zonnet.nl

Secretaris: Koos Prins, Singravenstraat 23 7651 JP Tubbergen
tel.0546-624106 dfkpclub@gmail.com of
koosprins@home.nl

Penningmeester:

Frank Masselink, Gladiolenstraat 3 6942 VN Didam
tel.0316-225495 fjh.masselink@orange.nl

Rekeningnummer 3975.78.776 ten name van
Nederlandse DFKP-club Gladiolenstraat 3 te Didam

Leden: Piet Botden, Joh. v. Stalbergweg 3, 5816 AG Vredepeel
tel. 0478-503458 botdenpn@hotmail.com

Jaap Stelling, Spinnerij 27, 8401 XE Gorredijk
tel.0513-463501 jaapstelling@home.nl

Belangrijke data:

1 augustus **Uiterste aanleverdatum kopij clubblad augustus**

5 september **Clubdag in het clubgebouw van AKV te Amersfoort**

Voorwoord

Het tentoonstellingseizoen is voor de Nederlandse DFKP-club goed verlopen. We kunnen tevreden terug kijken. In de laatste jaarvergadering is dit ook vastgesteld.

In deze jaarvergadering hebben we ook afscheid genomen van twee bestuursleden die vanaf het allereerste begin betrokken zijn geweest bij de Nederlandse DFKP-club: Hein van Grouw en Nico van Wijk.

Zij hebben beiden een belangrijke bijdrage geleverd aan de DFKP-club met als resultaat dat er in korte tijd een goede speciaalclub is neergezet voor de kleine siervogels, die - zo merk ik geregeld – overal al bekend is en een woordje meespeelt.

We hebben gelukkig ook twee goede nieuwe bestuursleden voor hen in de plaats gekregen: Jaap Stelling, een bekende kwartelfokker en Piet Botden, een bekende duivenfokker en een gewaardeerd keurmeester bovendien.

Meer kunnen we niet wensen en we hopen als nieuw bestuur weer veel voor onze speciaalclub te kunnen doen en betekenen.

Mochten jullie ideeën en/of wensen hebben voor onze speciaalclub en onze activiteiten, alles is welkom en laat het één van de bestuursleden weten.

Een belangrijk punt van aandacht blijft altijd de promotie van onze club en onze dieren. De kleine siervogels zijn 'in', zoals dat heet. Een sterk punt van de Nederlandse DFKP-club is de kleinheid van haar dieren.

Daar moeten we, vooral in deze tijd, gebruik van blijven maken om liefhebbers en fokkers met weinig ruimte toch de mogelijkheid te bieden in clubverband onze prachtige hobby te kunnen uitoefenen. Jaap Stelling heeft op zich genomen om de promotie van onze club en onze dieren nog eens een flinke zet te geven.

We hebben vier digitale boeken over onze dieren (zie op Kleindierplaza.nl en onze eigen website). We hebben geen digitaal boek over de oorspronkelijke duiven. Op onze eigen website worden onderaan in het hoofdstuk over de oorspronkelijke duiven links gelegd naar de artikelen over de meest bekende en gehouden oorspronkelijk duiven die in Kleindier Magazine zijn verschenen. Klikken op deze links geeft de volledige tekst van deze verschillende artikelen. We kunnen, als deze serie van 14 artikelen is afgerond, nog kijken of we deze prachtige bijdragen op een of andere manier gebundeld als een soort 'boek' kunnen presenteren. Dan heeft de lezer de informatie over de meest gehouden oorspronkelijke duiven mooi bij elkaar en dit zou goed passen bij de andere digitale boeken over de kleine siervogels.

Wijs belangstellenden altijd op onze website, misschien zitten er nieuwe leden en fokkers tussen.

Het fokseizoen is al weer begonnen, een mooie en boeiende tijd. Het heeft even geduurd voordat mijn kwartels het voorjaar in de 'kop' kregen, maar het ziet er nu goed uit. Dat zal bij velen wel het geval zijn. Laten we hopen dat er weer vele mooie kleine siervogels geboren mogen worden.

Intussen zijn we ook op vakantie geweest naar Portugal. Jullie vragen je waarschijnlijk af waarom ik dit hier schrijf.

In Portugal kent men nog grote overdekte groente-, vis- en vleesmarkten. Nieuwsgierig liepen we een paar van deze markten binnen.

Op die vleesmarkten zag ik allerlei soorten geslacht gevogelte, ook hele kleine exemplaren. Dit zouden wel geslachte kwartels kunnen zijn. Op het bordje bij deze dieren stond het woord *Codornizes*. Ik had geen idee of dit het Portugese woord voor kwartels is.

Enkele dagen later zagen we op een uithangbord weer het woord *Codornizes* staan met daarbij een afbeelding van een typische Japanse kwartel (zie foto).

Het klopte dus, ik ben - op z'n Portugees - een fokker van *Codornizes*.

Ik denk dat in de zuidelijke landen, waaronder Portugal, veel meer kwartels worden gegeten dan in de meer noordelijke landen.

Ik hoop dat ik dit voorjaar nog vele jonge *Codornizes* in mijn hokken krijg.

Henk Slijkhuis

Extra aandacht voor de nekband bij lachduiven

Tijdens het schrijven van dit artikel is het fokseizoen bij onze liefhebbers en houders van lachduiven al een hele tijd aan de gang. Men heeft de vroegste jongen al op stok zitten of zijn al bijna op kleur. Iedereen heeft natuurlijk koppels bij elkaar zitten om minimaal het zelfde, of om een iets beter resultaat te krijgen dan men al had.

Dit is een heel goed streven om steeds betere dieren in het hok te krijgen, en betere resultaten op de tentoonstellingen te halen.

Op het laatste keurmeestercongres van sier- en watervogels, heeft de nekband bij lachduiven extra aandacht gehad.

Het resultaat hiervan is, dat is afgesproken meer en beter te gaan letten op diverse onderdelen van o.a. de nekband.

De nekband moet strak (scherp) afgetekend zijn. Als de nekband wat slordig is komt dit vaak door te losse

bevedering. De oorzaak hiervan is dat de duifjes te droog gehuisvest zijn, regelmatig met water benevelen is een goede oplossing. De breedte van de nekband is ook vaak verschillend, nu wil ik niet zeggen dat die 3-4 of 5mm breed moet zijn, maar het moet passen bij het dier, b.v. de nekband bij een Creme-Iso is en lijkt smaller dan bij een wildkleur, als de kleur minder opvallend is lijkt deze vaak smaller.

Ook de KLEUR van de nekband moet zeer goed in de gaten gehouden worden, en zoveel mogelijk de standaard

benaderen, in de standaard staat deze zeer goed beschreven.

Waar eigenlijk tot op heden weinig aandacht is besteedt, is de WITTE ZOMING om de nekband, we treffen op shows nog wel eens dieren aan waar deze witte omzoming in zijn geheel ontbreekt. Dit is niet goed, hieraan kan nog veel verbeterd worden. Als het goed is, is deze aan de boven zijde iets breder dan aan de onderzijde.

De afspraak is gemaakt dat de keurmeesters hier beter op gaan letten, maar er beslist GEEN HEKSENJACHT op gaan maken. We gaan dit wel vermelden op het keur briefje. Het is wel belangrijk dat hier met de nodige tolerantie mee om gegaan wordt.

We hopen hiermee in enkele jaren tijd hier in een stuk verbetering te krijgen, zodat we er dan wel strakker op kunnen gaan keuren.

Dus beste liefhebbers "GEEF DE NEKBAND WAT MEER AANDACHT" en zien het resultaat over enkele jaren.

Uw nieuwe bestuurslid van de Nederlandse DFKP-club en keurmeester Lachduiven. Piet Botden.

Soms worden dieren ziek

Iedereen die dieren houdt weet dat er soms een dier ziek wordt en/of doodgaat. Dit is altijd een minder plezierige gebeurtenis. Dat zal dus ook weleens gebeuren als je kleine siervogels hebt. Iedereen vindt het normaal om met een hond of een kat naar de dierenarts. Ga je met bijvoorbeeld een lachduif of een kwartel naar een dierenarts, dan staan sommige mensen wel wat raar te kijken. Ik kan me best voorstellen dat men met een hond een andere band heeft dan met een duif of een kwartel. Maar dat is afhankelijk van de persoon.

Dit geldt ook voor kinderen. Zij zien met heel veel plezier bijvoorbeeld kuikens, die ze uit het ei hebben zien komen, opgroeien en hebben soms een speciale band met die kuikens of met één van hen. Dat is prima en moet ook aangemoedigd worden, maar ze moeten ook accepteren dat er wel eens een kuiken ziek wordt en dood gaat. Soms ook nog dat ene kuiken waar ze zich speciaal op gericht hadden of als het jezelf betreft, waar je als fokker van verwachtte dat dat kuiken best tot een topper zou kunnen uitgroeien.

Kinderen moeten ook zo vroeg mogelijk leren omgaan met dieren en moeten dus ook leren of meemaken dat er wel eens een dier ziek wordt en dood gaat. Dat hoort er bij.

Het zal dus iedereen wel een keer overkomen en wat doe je dan?

Mijn ervaring is dat als kippen (heb ik vroeger ook gehad) en ook kwartels ziek worden, het vaak of snel gebeurd is of er weer snel bovenop komen. Met andere kleine dieren heb ik geen ervaring. Veel tijd om een plan te maken voor behandeling van het dier of een groep dieren is er vaak niet.

Dieren leert men kennen en herkennen door elke dag de dieren naast het voeren en verzorgen ook goed te bekijken.

Je ziet dan dat je de individuele dieren snel herkent op grond van uiterlijk en gedrag. Elke dier heeft vaak een eigen positie (of rangorde) in de groep. Elk dier gedraagt zich ook volgens die rangorde. Dit specifieke gedrag van elk dier zie je heel snel als je regelmatig de dieren observeert.

Elke afwijking door vooral ziekte zie je dan ook direct. Dit is ook nodig, want bij ziekte moet je snel ingrijpen. Dat vergroot de kans van het dier om te herstellen en de groep te beschermen voor een mogelijke infectie.

Reageert een dier niet zoals zij dagelijks doet, dan is er wat mis.

Ik zet zo'n dier direct apart in een ander hok, dus echt gescheiden van de groep.

Zorg er wel voor dat je het zieke dier pas verzorgt als je de rest van de groep al hebt verzorgd om eventuele insleep of besmetting van de andere dieren te voorkomen.

Het zieke dier moet altijd vers drinkwater hebben. Voer mag ook maar een zieke dier eet vaak niet. Bekijk ook elke dag de mest van het zieke dier. Dunne mest, maar ook groenige en zeker bloederige mest is een teken dat het niet goed is.

Verandert de situatie niet snel, dan is het verstandig om hulp in te roepen. Dat kan bij andere fokkers van deze soort. Maar ga nooit met een zieke dier naar die personen om insleep van ziekte te voorkomen. Het beste is om zelf ook niet naar die persoon te gaan maar telefonisch contact op te nemen.

Kan deze ervaren persoon ook geen uitsluitsel geven, dan kun je met het dier naar een dierenarts gaan. Dit is niet vreemd, zoals vaak wordt gedacht. Ik ben een paar jaar geleden met één zieke kwartel naar de dierenarts gegaan. Dat was in die tijd mijn beste kwartelhaan en ik wilde deze haan niet verliezen. Vandaar mijn bezoek aan de dierenarts.

Daar zat ik dan met mijn kleine kwartel tussen honden en katten! De kwartel is overigens dankzij dit bezoek genezen.

Niet elke dierenarts is even deskundig als het om onze kleine siervogels gaat, maar je kunt het proberen. Neem altijd wat mest van het zieke dier mee. De kans is groot dat de dierenarts aan de hand van mestonderzoek vaak al kan zien wat het dier heeft of zeker niet heeft.

Kortom, kijk elke dag goed naar al je dieren, leer ze individueel kennen en je ziet snel als er iets mis is. Er is ook een leuk aspect aan dit bekijken van de dieren. Je leert elk dier op grond van zijn of haar gedrag kennen en dan zijn ze allemaal echte aparte individuen.

Ziet het er voor het zieke dier niet goed uit, dan kun je soms beter besluiten om het dier uit zijn of haar lijden te verlossen, ook ter bescherming van de andere dieren. Dat is dan de beste oplossing.

Mededeling van de standaardcommissie

KLN standaardcommissie sier- en watervogels

Hierbij wil de commissie melden dat over de kwestie van de staartpentekening bij de lachduiven het volgende is besloten:

Vanaf heden (7-2009) wordt er een overgangperiode ingesteld van 3 jaar om het gewenste doel te bereiken. Het gaat om de Witkop variëteiten en de Ivoor kleurslag.

Bij de Witkop-variëteiten MOET er over 3 jaar een spiegeltekening in de staart aanwezig zijn en bij de Ivoor MOET deze dan verdwenen zijn.

In de nieuwe standaard (2009) is deze verandering al opgenomen.

U zult begrijpen dat bij een keuring deze kleurslag regelmatig in de hand wordt genomen om de tekening al dan niet vast te stellen.

Secr. N.H. van Wijk

IJselstraat 29

2405 AB Alphen aan de Rijn.

Op bezoek bij Heidi Hofmeijer

Op mijn oproep in het clubblad om ook eens op bezoek te mogen komen bij een kwartelfokker kreeg ik een reactie van Heidi Hofmeijer uit Vaassen. Omdat Heidi in verband met haar werk als zweminstructrice 's middagds niet kan, ga ik op een mooie morgen in juni bij haar op bezoek of eigenlijk bij haar ouders in Emst waar ze haar dieren heeft ondergebracht. Alleen het broeden van de dieren gebeurt gedeeltelijk in haar eigen flat in Vaassen. Ook al ben ik redelijk bekend in de buurt van Emst, ik was blij dat mijn navigatie me het laatste stukje door de prachtige omgeving helpt.

Ik word verwelkomd met een bak koffie en ondertussen begint Heidi al spontaan van alles over de kwartels en alle andere dieren te vertellen. Heidi is opgegroeid in een familie waarin dieren centraal staan. Haat vader is een bekend fokker van Groninger Meeuwen in verschillende kleurslagen en ook het vrij nieuwe ras, de Appenzeller Spitskuif, wordt gefokt. Heidi en haar vader zijn lid van de vereniging Heerde. Vanuit mijn tijd bij de vereniging Kampen en Omtreken heb ik de vereniging Heerde en Omstreken leren kennen als een actieve vereniging met een flink aantal topfokkers. Heidi vindt het wel jammer dat het allemaal konijnen- en kippenfokkers zijn en ze vindt het daarom ook bijzonder waardevol dat er een speciaalclub voor kwartels is.

Heidi is begonnen met Groninger Meeuwen, maar in 2007 is ze na de aanschaf van een aantal Japanse kwartels op de Noordshow helemaal overgestapt. De fok en het houden van kwartels was geheel nieuw voor mij en toen haar vertelden dat de jonge kwarteltjes zo groot waren als bromvliegen en overal doorheen konden komen, werd dan ook een panty over de broedmachine gedaan. Achteraf bleek dat alleen te gelden voor de Chinese dwergkwartels en niet voor de Japanse kwartels. De voorzitter van de DFKP-club, Henk Slijkhuis, heeft haar in de begintijd heel veel uitgelegd en geholpen met het uitselecteren van goede dieren. Ook noemt ze Jaap van Dorp die haar heeft geholpen bij het samenstellen van fokkoppels.

Het wordt tijd om bij de dieren te gaan kijken en in het voorste gedeelte van de grote tuin hebben de dierverblijven een prominente plaats gekregen. In mooie grote hokken op werkhoogte hebben de fokgroepen een plaats gekregen. Ook zijn er mooie ruime trainingskooien voor het tentoonstellingsseizoen. Alle kooien zijn voorzien van nummers die eerder gebruikt werden aan de halsbanden van schapen. De kwartelkuikens van ongeveer 11 dagen zitten in dezelfde bak als de kuikens van de Groninger Meeuwen en de Spitskuiven. Je moet goed opletten om het verschil te zien. De kuikens worden warm gehouden door een grote warmhoudplaat, maar gezien de buitentemperatuur scharrelen ze door het hele verblijf. In een andere bak zitten kuikens van enkele dagen oud en ook deze diertje zijn al volop in beweging.

Heidi vertelt dat er vorig jaar zonder aanwijsbare reden zomaar oude dieren doodgingen. Omdat er bij de kuikens veel dieren waren met te weinig pelling en er weinig hennetjes waren geboren, werden er nieuwe dieren aangeschaft en die werden weer gekruist met de eigen dieren. Daaruit kwamen goede hennen maar de hanen waren te zwaar gepeld. Op dit moment heeft ze die hanen weer teruggezet op de ouderdieren en het is nog afwachten wat dat gaat opleveren. Heidi en ook haar vader die inmiddels is gearriveerd vinden dat juist het interessante van de fok. Niets is mooier dan goede resultaten boeken met eigengefokte dieren Van andere fokkers hebben ze wel gehoord dat ze meerdere ronden fokken, zelfs tot ver na de zomer, maar om problemen met de enting te voorkomen wil Heidi daar nog niet aan beginnen.

Op mijn vraag of het niet lastig is om niet bij je dieren te wonen krijg ik als antwoord dat ze bijna iedere dag bij haar ouders en dus ook bij haar dieren langs gaat en als ze een keer een dag niet komt de verzorging automatisch door haar ouders wordt overgenomen. Haar vader voert sowieso 's middag altijd om dat zij dan aan het werk is.

Toen ze begon met de kwartels werd er eerst een speciaal kwartelvoeder gevoerd maar dat beviel niet goed. Omdat er ook kippen zijn, en dus ook kippenvoer, werd het voer Gallus 3 geprobeerd en dat beviel zo goed dat ze dat nog steeds voeren. Kiezels worden door het voer gemengd en omdat er afgestapt wordt gevoerd nemen ze dus alles compleet op. Om de dieren wat afleiding te geven krijgen ze 's middags een handjevol gemengd graan.

Heidi zou graag zien dat de tentoonstellingsorganisaties wat meer aandacht aan de voeding van de kwartels op de tentoonstellingen besteden. Ze is vast van plan om naar de speciaalclubdag te komen en ook haar dieren weer te exposeren op de clubshow op de Noordshow.

Om de dieren in goede showconditie op de tentoonstellingen te krijgen heeft haar vader prachtige verzendkisten gemaakt die aan de bovenzijde zijn voorzien van noppenfolie om beschadigingen te voorkomen. De dieren worden vanaf de voorzijde in de kist gedaan, de opening is precies zo groot dat er een hand doorheen kan en wordt door een schuifje afgesloten.

Na de rondleiding door de tuin bedank ik de familie Hofmeijer voor de gastvrijheid.